

POHÁDKA

(Česká pohádka v interpretaci Václava Říhy,
redakčně upraveno a zkráceno)

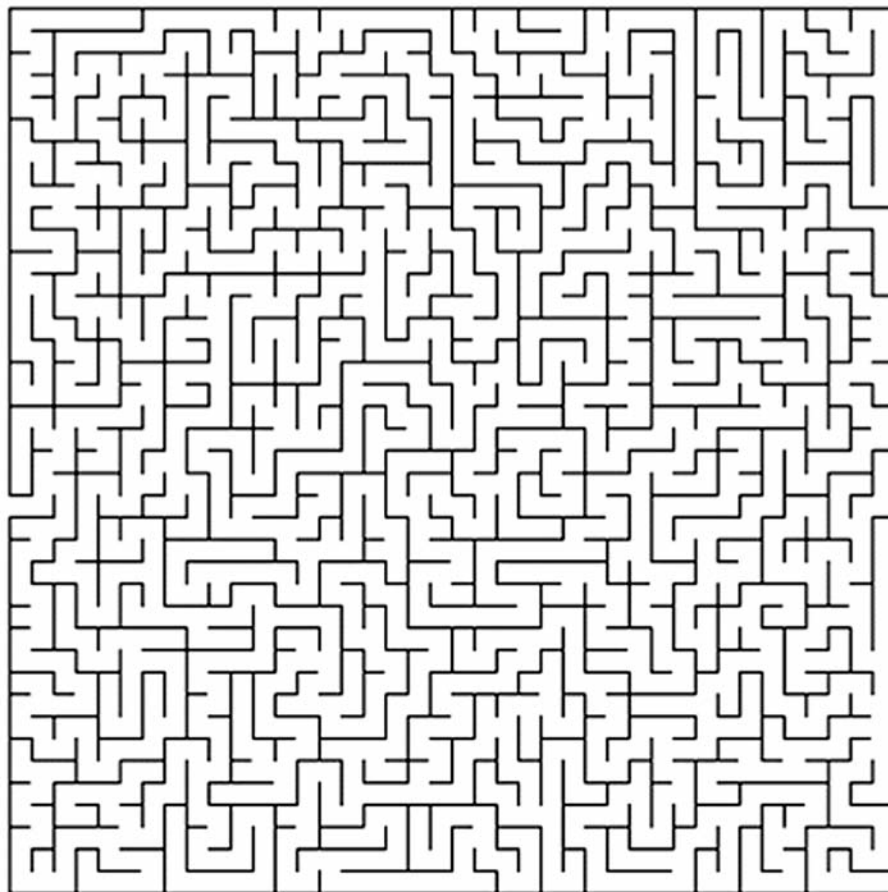
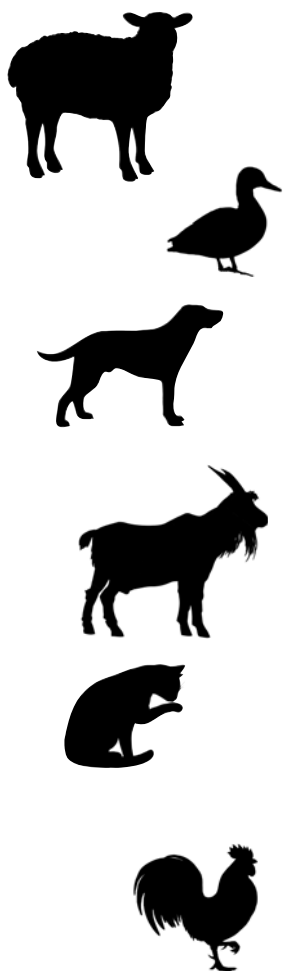

Byl jednou chudák vdovec, měl malou holčičku, Zdeničku. Bývali v se zahrádkou. Ale po dva roky se neurodilo, práce nebylo, nebylo odkud vzít na živobytí, čím zaplatit daň, až přišli páni od úřadu, dali vybubnovat, nazítří se bude prodávat chalupa, zahrádka, pole, domácí zvířata, všecko. Tak tatínek seděl navečer ve světnici smutný, hlavu v dlaních, Zdenička plakala, šla se rozloučit se svými zvířátky. uvázala na krk červenou pentličku, mosaznou rolničku, , paní Lindušce, nalila do korýtka vody a nasypala sekaných kopřiv s brambory, Kokrháči zasypala zrní, trojbarevnému Mackovi ulila mlíčka od své večeře na misku, podívala se i do chlívků, kde bydlil Nebojsa, dala mu tam čerstvé lupení a pak si sedla u Voříškovy boudy, hladila ho po krku, odvázala, litovala, jakého pána dostane na druhý den, hovořila s ním, až zapadlo a bylo potřebí podat večeři. Voříšek, chytrý , oběhl stavení, očuchal vrátka, zaštěkl na vrabce v bezinkovém roští, pak zdvihl petlici u kozího chlívků a zavolal také Macka na dvůr – na radu. Když se všichni sešli, pověděl jim, co slyšel, co je očekává. Nakonec se dohodli, že než novému pánu sloužit, to že raději půjdou pryč. Tak se všichni přichystali na cestu. povídá: „Kokrháči, vyleť na strom, podívej se, kde hoří světýlko.“ vyletěl, rozhlížel se mýtinami, , hvozdy, dolinami, najednou zakokrhál – uviděl světýlko. Sletěl v tu stranu a hned se všichni dali tou cestou, hledat nocleh. Dojdou pusťatiny, tam stojí , z okénka hoří světlo do tmy. Co vidí, loupežníci tam sedí – Petrovští. se koukl dovnitř, lekl, jak muž třískl do stolu, trkl do okna, až se sklo rozsypalo, a do jizby hledí chlupatá tvář, dlouhá brada, tlusté pysky, vykulené oči a dva rohy – hotový . Loupežníci ani nečekali, až přijde pro ně do světnice, ztratili se ve tmě jako pára. se zprvu schoval, ale když viděl, chalupa prázdná, nic se nehýbe, šel a oznámil, že je bydlo dobré, možná přenocovat. Vstoupili dovnitř, každý se usadil, jak se mu hodilo. Tak byli všichni dobře uloženi, před bouřkou schováni. Časně zrána, když se zvířátka probudila, viděla pytlíky po stole a chalupa dočista prázdná. Tak Voříšek honem nabral těch dukátů do uzlíku, naložil jich do mošničky,

 si jich nabral do pokrývky a dali se klusem zpátky domů. Došli, již stálo vysoko na obloze, hospodář na dvoře chodil s pány od úřadu, měl jim odevzdat stateček, a zvířátek nebylo. Zdenička seděla na zahrádce u hromádky nábytku, co si měli vzít s sebou, a plakala. Tu přiběhne , přiletí , batolí se , Macek vyskočí na klín, nakonec s Voříškem nesou ranečky dukátů. Zdenička se hned rozběhla k tatínkovi, tatínek hned zaplatil daň, páni od úřadu hned odešli, zdvořile se poroučeli, už zas bylo všem dobře.

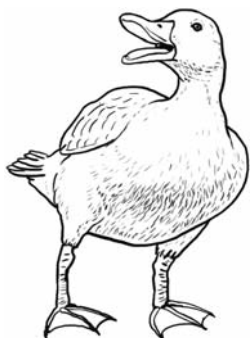
Bludiště

Pomoz zvířátkům najít cestu domů skrz bludiště.

Přířazování

Zvířátka vyrazila na cesty a každé neslo zavazadlo.
Spojte obrázek zvířete se správným typem zavazadla.

NOVÝ TOBOGÁN

POFIČÍ I ΠΥΡΗΖΑ

JIŽ
TOTO
LÉTO!

JEDINÝ V EVROPĚ

**242 METRŮ DLOUHÝ TOBOGÁN
PŘIPOMÍNÁ HORSKOU DRÁHU**

SVĚT VODNÍCH ZÁŽITKŮ

www.aqualand-moravia.cz

